

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVI. — Wydana i rozesłana dnia 17. czerwca 1902.

Treść: (119 i 120.) 119. Rozporządzenie, którem wydatuje się postanowienia co do urzędowego rejestrowania plomb w myśl §u 9go, ust. 2 ustawy z dnia 25. października 1901, tyczącej się obrotu masłem, serem, masłem topionem, smalcem wieprzowym i ich surogatami. — 120. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na dwie linie kolei małych wązko-torowych w Lublanie, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności.

119.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwami spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i rolnictwa z dnia 5. czerwca 1902,

którem wydatuje się postanowienia co do urzędowego rejestrowania plomb w myśl §u 9go, ust. 2 ustawy z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26 z r. 1902, tyczącej się obrotu masłem, serem, masłem topionem, smalcem wieprzowym i ich surogatami.

Na zasadzie §u 20go ustawy z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26 z r. 1902, tyczącej się obrotu masłem, serem, masłem topionem, smalcem wieprzowym i ich surogatami, wydatuje się w celu wykonania postanowienia §u 9go, ust. 2 tej ustawy, według którego naczynia zawierające oleomargarynę, margarynę, smalec margarynowy i tłuszcz sztuczny do potraw, o ile waga ich przenosi trzy kilogramy, opatrzone być mają przed puszczeniem w handel urzędowo zarejestrowaną plombą, następujące przepisy:

§. 1.

W celu urzędowego rejestrowania wzmiankowanych powyżej plomb w Ministerstwie handlu

założona będzie osobna lista i utrzymywany zbiór plomb w takową wpisanych.

§. 2.

Każdy przedsiębiorca, wytwarzający oleomargarynę, margarynę, smalec margarynowy i sztuczny tłuszcz do potraw winien dla swego całego przedsiębiorstwa mieć jedną plombę i w celu urzędowego zarejestrowania takowej wnieść do Ministerstwa handlu pisemne oznajmienie.

§. 3.

Oznajmienie to ma zawierać następujące szczegóły:

1. Imię i nazwisko, względnie firmę producenta;
2. siedzibę i dokładne oznaczenie przedsiębiorstwa.

Oznajmienie to winien producent podpisać i dołączyć doń trzy egzemplarze plomby, i to każdy w osobnej okrywie, na której mają być umieszczone te same szczegóły, jakie zawiera oznajmienie.

§. 4.

Plomby, które Ministerstwo handlu uzna za odpowiednie, wpisywane będą w rzeczoną listę w tym porządku, w jakim przepisane pisemne oznajmienia nadchodzą do Ministerstwa handlu.

Na dowód wpisu wydatuje się oznajmijącemu poświadczenie i zwraca mu się jeden egzemplarz plomby.

§. 5.

Ministerstwo handlu bada każdą oznajmioną plombę, czy takowa nadaje się do zarejestrowania dla celu, o jakim tutaj mowa, w szczególności zaś, czy można ją odróżnić od plomb już przedtem zarejestrowanych, i orzeka o jej wpisaniu lub odrzuceniu według własnego uznania.

§. 6.

Wpisanie plomby w listę Ministerstwa handlu nie uzasadnia wyłącznego prawa używania takowej w pojęciu ustawy z dnia 6. stycznia 1890, Dz. u. p. Nr. 19, o ochronie znaków towarowych, względnie ustawy z dnia 30. czerwca 1895, Dz. u. p. Nr. 108. Jednakże znaki zarejestrowane już na zasadzie przytoczonych co tylko ustaw można podawać do urzędowego zarejestrowania jako plomby w pojęciu ustawy z dnia 25. października 1901, Dz. u. p. Nr. 26 z r. 1902, o ile nadają się do użycia na plombach, stanowiących przedmiot niniejszego rozporządzenia.

§. 7.

Rozporządzenie powyższe zacznie obowiązywać od dnia ogłoszenia.

Koerber r. w.

Spens r. w.

Call r. w.

Giovanelli r. w.

120.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 10. czerwca 1902,

o nadaniu koncesyi na dwie linie kolei małych wązko-torowych w Lublanie, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, nadało c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k. Ministerstwami, tudzież z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny Austriackiej powszechnej Spółce kolei małych na jej prośbę koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu dwóch wązko-torowych kolei małych w Lublanie, które mają być utrzymywane w ruchu zapomocą elektryczności, a mianowicie:

1. od dworca kolei południowej przez ulicę Wiedeńską, plac Maryi i most Franciszka do placu Ratuszowego, a stąd przez ulicę Floryańską i Karlowiecką do dworca kolei dołno-krajińskich;

2. od linii pod 1 wymienionej, a m. od placu Ratuszowego, przez plac Katedralny i plac Cesarza

Józefa, przez ulicę Polańską i Piotra do szpitala garnizonowego. Względem obu tych linii obowiązują następujące szczegółowo określone warunki i zastrzeżenia.

§. 1.

Koncesyonaryuszce zapewnia się co do koncesyonowanych kolei żelaznych dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianych w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnień od podatków, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Co do stępla od biletów osobowych stosowane być mają postanowienia artykułu XX ustawy powyższej.

§. 2.

Spółka obowiązana jest budowę kolei małych na wstępie oznaczonych niezwłocznie rozpocząć i ukończyć ją najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotowe zaś koleje oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy złożyć ma Spółka kaucyę w sumie 30.000 K, a to w papierach wartościowych, w których wolno lokować pieniądze sieroco.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, których budowę Rząd ze względu na dobro publiczne uznałby za potrzebną.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanych użyte być miały drogi publiczne, Spółka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani, a względnie władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania dróg.

Spółka jest obowiązana ponosić koszta urządzeń potrzebnych z powodu wybudowania i ruchu linii kolejowych na wstępie oznaczonych do zabezpieczenia swobodnego funkcyonowania rządowych przewodów telegraficznych i telefonicznych, istniejących już w chwili nadania koncesyi, w szczególności także koszta przełożenia owych przewodów, gdyby takowe były potrzebne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanych i ruchu na nich zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesjach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852. o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894, Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895, znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, któreby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle władz powołanych.

§. 6.

Cyfra kapitału zakładowego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie linii koncesyonowanych łącznie z kosztami sprawienia taboru kolejowego i uposażenia funduszu zasobnego, rzeczywiście wyłożonych i należycie wykazanych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie, gdyby ją rzeczywiście poniesiono przy gromadzeniu kapitału, żadne inne wydatki nie mogą być liczone.

Gdyby po wyczerpaniu zatwierdzonego kapitału zakładowego jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta te będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego, podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Spółka obowiązana jest dozwalać podoficerom i ordynansom w służbie będącym bezpłatnej jazdy koleją.

Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwymi władzami wojskowemi.

Spółka zobowiązuje się przy obsadzaniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60.

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na jakiejś części kolei koncesyonowanych, Spółka ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom Władz i bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 9.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i słudzy, jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestałych, gdy się wywiada certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się wystawiać im będzie, przewożeni być powinni razem z pakunkami bezpłatnie.

§. 10.

Spółka obowiązana jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego, może Spółka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyżące się zarządu kolei małej, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolei małej a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez służbę zakładu kolejowego.

§. 11.

Spółka obowiązana jest mieć pieczę o zaopatrzenie swoich funkcyonaryuszów i ich rodzin na przypadek niezdolności fizycznej i na starość i w tym celu przystąpić do kasy emerytalnej związku austriackich kolei lokalnych, jeśliby dla koncesyonowanego przedsiębiorstwa kolejowego nie była utworzona własna kasa emerytalna przynajmniej takie same korzyści członkom dająca a względnie przynajmniej takie same zobowiązania na Spółkę wkładająca, jak kasa rzeczzonego związku.

§. 12.

Spółka obowiązana jest dostarczać w należytym czasie Ministerstwu kolei żelaznych na jego żądanie wykazów statystycznych potrzebnych do zestawiania statystyki rocznej kolei żelaznych.

§. 13.

Trwanie koncesyi z ochroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §u 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne oznacza się na okres aż do 1. grudnia 1949, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także przed upływem rzeczonoego czasu uznać koncesyę za nieistniejącą nadal, gdyby określone w §. 2im zobowiązania co do rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, i o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 14.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854, Dz. u. p. Nr. 238, nie stosuje się do kolei koncesyonowanych.

§. 15.

Spółka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na liniach

koncesyonowanych, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 16.

Rząd ma prawo przekonać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio do celu i trwale, tudzież zarządzić, żeby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 17.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania jednego z obowiązków, w koncesyi, warunkach koncesyjnych lub ustawach przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności uzna koncesyę jeszcze przed upływem jej okresu za nieistniejącą nadal.

Wittek r. w.